

съ него ти изваждашъ на бѣлъ свѣтъ и измѣна та. Промисльта те е довела. Изложихте животътъ си за единъ човѣкъ. Ште го изложите ли за отечество то?

Панайотъ.

Поведи ни. На всякадѣ съ тебе. Ако нѣкой отъ момчета та ми се поколебае и откаже да гледа въ бѣ-
литѣ ми косми и да върви напрѣдъ, когато трима
смъртни врѣхлѣтять възъ насъ, всичкитѣ юнаци да
излѣзатъ отъ гробове ти си и да ме заплуютъ.

Балкански.

Колцина сте?

Панайотъ.

Петнайсе. Ако е нужно, въ петъ минути число
то ни е удвоено. Търново най юнаци, готови на всяка
минута да се отзовятъ на гласътъ ми. Стига да троп-
на и тии ште наскакать около мене, рѣшени да вър-
вятъ кѣдѣто ги повѣда.

Балкански.

Дѣ са момчета та ти?

Панайотъ.

Свирка та ми ште ги събере веднага.

Балкански.

Отче, земи кръстътъ и върви прѣдъ насъ. (*Зима
една пушка отъ стѣна та, прѣстѣня да тргне и спира
се веднага*). Ахъ! Забравямъ, че съмъ недостоенъ за
тая честь . . . Марковъ, земи пушката и тръгни на
чело на Добревити юнаци, съ единъ ударъ да осуети-
тишь сънътъ на Тахсина и да спасишь честъта на
България. Ако въ тая минута, измѣната на Митанова
ти дойде на умъ, знай, че първата турска пушка, коя-
то е пукнала, е раскъсала поръчителство то, което бѣхъ
далъ за него.

Марковъ.

Што! въ тая минута ти наумѣвашъ . . .

Балкански.

Клетвата си, Марковъ . . . Тя само можеше да
ме накара да се ползувамъ отъ едно великодушие, кое-
то облагодѣтелствува само подлостьта и измѣна та.